

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 10 mars 2009 4. årgang

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*Velkommen
som leser!*

*Med troen hos den troende
har det seg slik
at den er sterkest nettopp da,
når den troende selv synes han ikke kan tro,
men må klynge seg til Ordet.*

Christian Schriver

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem: Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88
1.varamann: Olav P. Malerød, Breidal, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.

- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.

- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.

- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kvelde, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Gunvor Lie, Sørbyvn.898, 3178 Våle.
Tlf: 33063584. gsynnove@hotmail.com
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jon.espeland@losmail.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Andakt av <i>Olaf Andrè Klavenæs</i>	4
Sang av <i>Ida Narvesen</i>	5
En ungdom møter Kristus av <i>A. Ekeberg</i>	6
O, du Guds lam av <i>Ole Hallesby</i>	8
Dåp og dåpsopplæring av <i>Håvar Fjære</i>	9
Bibelhelg på Norsjø, Telemark.	10
Sommerens store begivenheter	11
Sang gjennom tidene av <i>Inger Lise Mangelrød</i>	12
Høysangen av <i>Olaf Klavenæs</i>	14
Ved korsets fot	16

Møteserier mars - juni

10.-15. mars.	Sem ved Tønsberg, Vestfold. T: Einar Kristoffersen.
24.-27. mars.	Bygland, Aust-Agder. T: Lars Fredrik Ellingsen.
3.-5. april.	Sandefjord, Vestfold. T: Øyvind Klavenæs. Påskemøter.
11.-13. april.	Kvelde, Vestfold. T: Olaf Klavenæs. Påskemøter.
7.-10. mai.	Flekkerøy, Aust-Agder. T: Olaf Klavenæs.
20.-24. mai,	Flekkerøy, Aust-Agder. T: Tom Eftevand

Lengsel etter Gud midt i nøden. Salme 42

Av *Olaf André Klavenæs*

Av innledningen til denne salme ser vi at det er en læresalme. Dette budskapet er sendt fra Herren til deg, du som vandrer langs den smale sti mot evigheten. Videre sier innledningen at salmen er skrevet av Korahs barn. Hvem var så de? Jo, de var en utvalgt ætt av Herren som skulle tjene i helligdommen – de hørte hjemme der – innenfor tabernakeltepper og tempelmurer. Da måtte de vel være tilfredsstilt i sitt forhold til den Gud de tjente? De var jo der så nær ham, han som de elsket, men likevel var sjelen full av uro; *Som en hjort skriker etter rennende bekker, slik skriker min sjel etter deg, min Gud.* Det var en lengsel etter Gud midt i nøden. Kan det stemme? Å vandre med Gud og være hans barn, og få lov til å tjene Ham, skulle ikke det legge en hellig, guddommelig ro i hjertedypet?

Jo, det finnes en hellig ro, en dyp og sterk fred som jeg får lov til å eie fordi mine synder er tilgitt og utslettet ved Jesu blod på Golgata, og med det et levende håp om å komme hjem til himmelen en dag. Men samtidig taler denne salmen til oss om noe av det aller innerste, eller dypeste - om du vil, i samfunnet med Jesus, en hellig uro. Troen er en urolig ting (Luther). Disse luther-ord burde vi blankpusse, eller i alle fall få støvet bort av. Støv faller der hvor det er stille, i storm blåses det bort. Et virkelig levende Guds barn som lenges etter å leve et rikt og sterkt liv med Gud, vil alltid kjenne på denne uro. Troens uro og dype lengsel fødes og næres ved foten av Jesu Kristi kors. Der oppdager jeg til fulle hva min frelse kostet har. En frelst synder i sin nød blir ikke utørst av å drikke stillestående vann. Nei, du som lever med Jesus, du lengter etter dette *kildevell*, det stille, rennende vann - og dette vann er uten grenser. Det å tørste bærer i seg, eller med seg, en smerte. Denne tørstesmerte er velbehagelig for Herren, for denne tørsten drar oss mot kilden (Joh 7: 38 og salme 65: 10). Men, det er så få som tørster og skriker etter dette nådens vann. De aller fleste lar seg nøye med en bokstav-Kristus, og med en tro som bare består i å vite og forstå med fornufts tanke og viten. Ved denne døde kilde med stillestående

vann går en evig fortapt. Vil ikke du nå skrike som en hjort etter Ham? I 2. Mos 17: 6 får vi lese at Herren skaffet sitt folk i ørkenen rikelig med vann i 40 år, og ingen led tørst. Hva gjorde Moses? Jo, han slo på klippen. Denne klippe er et bilde på Jesus. Paulus sier at *klippen var Kristus*. 1. Kor 10: 4.

I vers 4 i salmen leser vi: *mine tårer er min mat dag og natt*. Ofte sier tårer mer enn ord. I salmene hører vi ofte David rope innvortes rop til Gud (Salme 28: 1). Alle former av hjertens nød kommer fram for Guds ansikt. Men, må du rope høyt med din tunge, så har du en rett til å gjøre det når du vil og når du må det. Korahs barn var i en vanskelig situasjon; i uro, i spott, i sitt forhold til sin Gud, og Gud syntes langt borte. De følte seg utstøtt, trette, forvirret og motløse. Likevel ble redningen for dem å søke Gud i bønn, tre fram for Hans åsyn. Underlig er det å lese vers 6. Her preker salmisten til sin egen sjel. Når vi er nedtrykte, fortvilte og langt nede, oppmuntres vi til å håpe på Gud. Vi får hente frem Guds løfter. Salmisten får preke til sitt eget hjerte etter at han er blitt fornyet i håpet. Det er dette som er så underlig og godt med denne salme; der en har lengsel etter Gud midt i nøden, så håper en. Det endelige svar i enhver nødssituasjon er å håpe uansett hvor mørkt det ser ut. Vi leste i salmen dette *å bie etter Herren*. Bie betyr å vente lenge, og tilsynelatende for-gjeves. Det er jo nettopp når en er i denne situasjonen at sjelen skriker etter Gud (Klages 3: 25). Mennesket har en forsikring fra Herren selv at Herren er god mot den som bier etter ham, mot den sjel som søker han. Sett ditt håp til Gud!

Stå opp til den nye nådedag!

Tekst: Ida Narvesen (f. 1985), Andebu. Skrevet i 2006.

Stå opp til den nye nådedag,
du Kristi ulastelige brud!
Han vil tale med deg om sin kjærlighet og fred
og deg følge gjennom alle dagens timer.

Stå opp og se, høsten, den er stor!
Arbeiderne av Herren kalles ut!
Det er mange som ikke har hørt det glade bud;
de er arvinger til frelsen og Guds rike.

Stå opp, ta Guds fulle rustning på!
La Ordet bøye hjerte, sinn og ånd!
Med rettferdighets brynje og sannhets belte på
kan i Jesu Kristi navn du striden kjempe.

Gå ut, for din mester har jo sagt:
”Du er lys og salt i kraft av mine Ord!
Jeg skal selv være hyrden og losen på din vei
- bare hør min røst og følg meg hvor jeg vandrer!”

Stem i denne frydesang i dag:
Jesus gjorde opp for synden og alt ondt!
Tenk hver sjel kan bli ren og mot Him’len sette kurs
- syng det ut, ja, syng det ut med takk til Herren!

En ungdom møter Kristus

Av A. Ekeberg

En søndag morgen den 6. januar 1850 strevde en ungdom på vel femten år seg fram mot snøstormen med tanke på å komme til et møtelokale for å høre Guds ord. Den unge mann var kommet i dyp nød for sin sjel, og hadde søkt flere steder i håp om å finne fram til fred med Gud, uten at det hadde lyktes. Han hadde bestemt seg for å besøke hvert eneste lokale i byen hvor Guds ord ble forkynt, med tanke på å finne fram til fred med Gud. Denne uværsdagen hadde han et bestemt lokale som mål, men været ble så overhengende, at han måtte gi opp planen sin. I stedet kom han inn i en gate hvor det lå et beskjedent lokale, ukjent av de fleste. Han hadde ikke noen særlig lyst til å gå inn i dette lokale, for han hadde hørt at disse folkene sang så høyt at man fikk hodepine av det. Men var de i stand til å fortelle ham noe om frelsens veg, så var det tross alt vel verd å gå inn.

Det var ikke svært mange mennesker til stede, og presten kom heller ikke den formiddagen. Han var antagelig blitt hindret av uværet. En mann som så ut til å være skomaker eller skredder, besteg talerstolen. Han var ikke særlig veltalende, og hans kunnskapsforråd var temmelig minimalt. Det var ikke stort han hadde å si, allikevel kom denne formiddagen og dette enkle, enfoldige vitnesbyrd fra denne lekmannen til å få den aller største betydning, ikke bare for denne ungdommen, men for tusener av mennesker.

Teksten, som ikke engang ble uttalt riktig, var denne: Se til meg, alle jordens ender og bli frelst. Predikanten begynte slik: "Mine venner, dette er i sannhet en liketil tekst: Den sier: Se, - og det koster ikke noen anstrengelse. Det betyr ikke at du skal løfte din fot eller din finger, men bare at du skal se. En mann behøver ikke å gå på universitetet for å lære å se. Selv om du er den mest uvitende dåre, kan du se. Du behøver heller ikke å ha en inntekt på 20 000 kroner for å kunne se. Hvem som helst kan se. Et barn kan se. Dernest sier teksten: Se til meg. Mange ser på seg selv, men det nytter ikke noe. Der finner man aldri trøst. Andre ser til Faderen, men det kan du gjøre seinere. Jesus Kristus sier: Se til meg. Noen sier: Vi må vente på at Ånden skal gjøre sin gjerning. Men det har du ikke noe å gjøre med nå. Se til Kristus, slik som teksten sier: Se til meg." Og så fortsatte han omtrent slik: "Se til meg. Jeg svetter blodsdråper. Se til meg. Jeg henger på korset. Se til meg. Jeg stiger opp til himmelen. Se til meg. Jeg sitter ved Faderens høyre hånd. Å, stakkars synder, se til meg. Se til meg!"

Da han hadde holdt på i cirka ti minutter, hadde han ikke stort mer å si. Men så vendte han seg til den unge mannen som satt under galleriet, festet blikket på ham som om han kjente hans hjertes tanker og sa: "Unge mann. Du ser meget dårlig ut." - Det gjorde sikkert også denne ungdommen, men han hadde aldri før hørt slike bemerk-

ninger fra en prekestol, så det ga ham et ordentlig sjokk. Og predikanten fortsatte: "Og du vil alltid vedbli å være elendig; elendig i livet og elendig i døden, hvis du ikke gjør det som min tekst sier. Men hvis du adlyder i dette øyeblikk, vil du bli frelst." Så løftet han hendene opp og ropte:

"Unge mann. Se på Jesus Kristus. Se! Se! Du har ikke annet å gjøre enn å se og leve."

Hva skjedde med den unge mannen som hadde søkt inn i dette bedehuset den dagen fordi han på grunn av snøstormen ikke kunne komme dit han hadde tenkt seg? Jo, han glemte alt det som ellers ble sagt. Han opplevde en forunderlig ting, at han fikk se Jesus. Akkurat som folk i ørkenen som så kobberslangen, slik så han i denne stund Jesus Kristus

som sin frelser. Alt ble nytt for ham, og han forteller selv om denne opplevelse på følgende måte: "Den lykkelige dag da jeg fant min Frelser, var en uforglemmelig dag for meg. Min glede var ubeskrivelig. Jeg kunde ha sprunget, jeg kunde ha danset, intet ville ha vært for sterkt til å uttrykke

hva jeg følte. Jeg var en fri sjel, en arving til himmelen. Jeg kunde ha ropt det ut med like sterk røst som noen av brødrene i det kapell hvor jeg satt. Jesus hadde dratt meg opp av det skitne dynn, opp av den brusende grav og satt mine føtter på en klippe og gjort mine skritt faste. Jeg syntes jeg kunde

ha danset hele vegen heim. Jeg forstod John Bunyan, når han ønsket å fortelle kråkene på marken om sin omvendelse."

Det merkelige er at ingen vet hvem denne mannen var som holdt denne prekenen. Det lyktes aldri for den unge mannen å finne det ut. Det var en av de små og ubetydelige som det behaget Herren å velge ut, for å gjøre de vise til skamme. Men når evighetens morgen rinner, vil denne enkle, ulærde mannen møte den unge mannen som satt

under galleriet den uværssøndagen i januar måned 1850. Og er det utenkelig at han vil få sin del av den store høst som den unge mannen fikk sanke inn i form av tusener sjeler på Guds rikes høstmark? Den unge mannen var nemlig den store predikanten Charles H. Spurgeon.

***"Se til meg.
Jeg svette blods-
dråper. Se til meg.
Jeg henger på
korset. Se til meg.
Jeg stiger opp til
himmelen. Se til
meg. Jeg sitter ved
Faderens høyre
hånd. Å, stakkars
synder, se til meg.
Se til meg!"***

O, du Guds Lam

Av Ole Halleby

La meg få se deg, Guds lam! Jeg er så trett av å se meg selv. Mitt øye stirrer dag og natt ned i et bunnløst hav av selvbehag, egenrådighet, egenkjærlighet, æresyke, forfengeligheit, misunnelse, feighet, hovmod, misnøye, utaknemlighet, hardhet. Og jo mere jeg ser, jo sløvere blir mitt øye, jo koldere blir mitt sinn.

Og ser jeg omkring meg, så ser jeg den samme synd og den samme nød. Hos noen lastens grove vesen, hos andre den dannede egenkjærlighets selvgode vesen. O, du Guds lam! Mitt øye blir trett, og mitt hjerte blir sykt. Å, la meg få se deg! Jeg er så stundesløs, så åndelig nervøs. Derfor ber jeg deg at du vil hjelpe meg til ro under ditt kors. Hjelp meg å ligge stille og se på deg, du Guds lam. Det er slik hvile i å se deg.

Når jeg betrakter deg som du kom til dine fiender og lot deg drepe av dem for å sone deres fiendskap, da får jeg mot til å komme med mitt gudsfienste hjerte. Når jeg ser din lidende kjærlighet, at du med ditt eget blod baner deg veg til ditt falne og fordervede barn, da kjenner jeg himmelsk fred og salighet risle inn i mitt trette og forpinte sinn. Når jeg ser dine gjennomborede hender og ditt gjennomstukne hjerte, da frykter jeg ikke lenger for å kaste meg i din favn med hele mitt hjertes bunnløse synd. I dine hender kjenner jeg meg så trygg, som om jeg aldri hadde gjort min Gud imot.

Og når jeg ser din grenseløse kjærlighet, svinner all tvil og bekymring. Jeg kjenner at din allmektige kjærlighet vil uttørre det bunnløse hav av synd i mitt hjerte. Jeg kjenner

meg grepet av de sterkeste hender i tilværelsen. Og med det evige håps unevnelige jubel ber jeg deg gripe meg fastere og fastere med dine gjennomborede hender, til jeg aldri mer fristes til å rive meg løs fra deg.

O, du Guds lam! La meg få se deg! Da blir synden avskyelig for meg. Da ser jeg verden om meg med de rette øyne. Da får jeg lyst til å si nei til meg selv og gjøre andre godt. Når jeg ser deg, du tålmodige Guds lam, da får jeg også kraft til å gå min lille lidelsesgang gjennom denne verden. Å, la meg derfor se deg, når smertene går i min sjel eller i mitt legeme. Lær meg å lide, du tålmodige Guds lam!

Og så en ting til. Det er så mange som ikke ser deg, du Guds lam. Herre, jeg kjenner så mange som ville bli langt bedre kristne enn meg, når du fikk dem omvendt. Å, stans dem! Riv sløret fra deres øyne, så de får se din kjærlighet. Og hjelp meg at jeg ikke avsvikker din kjærlighets makt over dem. Hjelp meg villig og glad å gå dine kjærlighets ærend til dem. La meg se deg, du Guds lam, i din bunnløse kjærlighet til alle mennesker.

Du Guds lam, la meg se deg i gleden, så den ikke forfører meg. La meg se deg i sorgen, så den ikke maktstjeler meg. La meg se deg slik at jeg med sannhet kan si som din gamle tjener: Alene i håp til deg er min sjel stille.

Og la meg så se deg når mitt øye brister. La meg få gå gjennom det mørke beltet med blikket festet på deg, du Guds lam. På deg alene! Amen.

Dåp og dåpsopplæring

Av Håvar Fjære

Den kristne dåp er en dåp til Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds navn. Det er en dåp *inn i navnet* – til delaktighet i alle de rettigheter som dette navn innebærer. I Ap.gj. 2: 38 heter det å døpe *på* Jesu Kristi navn, i kap. 10: 48 står det; døpes *i* Jesu Kristi navn og i kap. 19: 5 heter det å døpe *til* den Herre Jesu navn. Den nye paktsdåp er altså en dåp – *på* Jesu Kristi navn – *i* Jesu Kristi navn og – *til* Jesu Kristi navn.

Dåpen er vannet som er innesluttet i Guds befaling og forenet med Guds ord. Gud har ofte lagt sitt ord til små og ubetydelige midler, og utrettet store og forunderlige ting ved dem. Han la for eksempel sitt ord til Moses' stav, og den ble en *Guds stav*. 2. Mos. 4: 2-20. Han la også sitt ord til kobberormen, og de ormebitte israelitter ble helbredet ved å se opp til den. 4. Mos. 21: 8-9. Det var ikke stavens lengde og ormens størrelse som var det avgjørende og betydningsfulle, men Herrens ord som var lagt til disse ting.

Dersom fornuften skulle få råde hos Moses, så hadde han antagelig søkt å få seg en ny, fin stav da han skulle fram for kongen. Men Moses tok *Guds stav* i sin hånd, og det var tydeligvis ingen forandring å se på dens *utseende* etter at Herren hadde lagt sitt ord på den. Og allikevel kunne "tegnene" bare utføres med *denne stav*, for Herren hadde sagt: "*Og du skal ta denne stav i din hånd, for med den skal du gjøre tegnene*" 2. Mos. 4: 17.

Det er ikke brødet og vinens mengde ved nattverden som er det avgjørende. *I og med* brødet og vinen nyter vi Jesu legeme og blod like fullt, både de som får det *minste* stykke, som de som får det *største*, og de som får *mindre* vin så vel som de som får *mer*. Det er ikke *vannets mengde* som gjør det til en dåp, men *Herrens ord* som er lagt til vannet. Luther sier: "*Dåpen er intet annet enn Guds ord i vannet, anordnet ved hans innstiftelse.* Eller som Paulus sier: *vannbadet i ordet.* Ef. 5:26. Derfor er vi ikke enige med Thomas og prediken-munkene, (det er munkene av Dominikanerordenen), som glemmer Ordet, Guds innstiftelse og sier at Gud har nedlagt i vannet åndelig kraft som avtvetter synden. Heller ikke er vi enige med Scotus og barfotmunkene (det er munkene av Franciskanerordenen), som lærer at dåpen avtvetter synden ved Guds viljes bistand, og ikke ved Ordet og vannet."

Verden er full av dem som roper ut at dåpen er en utvortes ting, men en utvortes ting gavner intet. Dåpen er en guddommelig ting, ikke uttenkt eller oppfunnet av mennesker, men innstiftet av Gud selv. Å døpes i Guds navn, det er å døpes av Gud selv og ikke av mennesker. Når Ordet er lagt til vannet, blir det et Guds vann, for ved Ordet får det den kraft at det er et *gjenfødelsens bad*.

Derfor; takk Gud for at dette rensens bad også ble deg til del. Og takk for at du får leve i dette rensens vann også i dag. Og lever du ikke der, så må du vende om.

Bibelhelg på Norsjø Ungdomssenter

Gvarv i Telemark
6.-8. mars -09

Fredag 6. mars

- Kl. 18-1900 Frammøte/ Innkvartering
- Kl. 1900 Kveldsmat
- Kl. 2000 Kveldsmøte v/Einar Kristoffersen
- Kl. 2300 Ro

Lørdag 7. mars

- Kl. 0830 Bønnemøte
- Kl. 0900 Frokost
- Kl. 1000 Bibeltime v/ Olaf Klavenæs
Emne: "Guds lysthave"
- Kl. 1130 Bibeltime v/ Jon Espeland
- Kl. 1300 Middag
- Kl. 1630 Kaffi
- Kl. 1700 Bibeltime v/ Einar Kristoffersen
Emne: "Synd og nåde"
- Kl. 1830 Kveldsmat
- Kl. 2000 Kveldsmøte v/ Olaf Klavenæs
- Offer
- Kl. 2400 Ro

Søndag 8. mars

- Kl. 0830 Bønnemøte
- Kl. 0900 Frokost
- Kl. 1100 Møte v/ Jon Espeland
- Offer
- Kl. 1300 Middag og avslutning

Talere:

Jon Espeland, Olaf Klavenæs og
Einar Kristoffersen.

Ledere:

Kristian Fjære og Asbjørn Mangelrød.

Kjøkkenansvarlig:

Maren Anne Krüger.

Priser:

Full pensjon: 500,-
Under 12 år: 250,-
Under 6 år: gratis
Student/Skoleungdom: 400,-
Maks familiepris: 2000,-
Alle med reiseavstand over
40 mil betaler 1/3 pris.

Informasjon og påmelding:

Kristian Fjære, Åsrumvn. 449,
3220 Sandefjord.
Tlf.: 992 93 896

Ved påmelding, gi beskjed om
evt. enkeltrom, oppreid seng,
behov for transport og lignende.

[Mer informasjon på misjonslaget.no](http://www.misjonslaget.no)

Sommerens store begivenheter

Sommerbibelskolene:

Imi-stølen, Oppdal. 9.-12.juli.
Bygland, Setesdal. 5.-9 august.

Leirene:

Ungdomsleir.

Skautvedt v/Farris i Vestfold.
26.-28. juni.
Alder: Fra 1.vgs.

Yngresleir.

Skrim sportskapell, Vestfold.
24.-26. juli.
Alder: Fra og med ferdig med 6.klasse
- til og med ferdig med 10.klasse.

Barneleir.

Skautvedt leirsted v/Farris i Vestfold.
24.-26.juli.
Alder: Opp til og med ferdig med 5.klasse.

*Detaljert program med påmeldingsinfo i
neste nummer av På Hjemveg.*

Hva er synd?

Da John Wesley som ungdom oppholdt seg ved en internatskole, skrev hans mor til ham: "Du spør hvordan du skal vite om en såkalt fornøyelse er synd eller ikke. Her er mitt svar: Alt som gjør din samvittighet mindre øm, fordunkler følelsen av Guds nærvær, gjør kjærligheten til åndelige ting svakere og gjør kroppen til herre over sjelen – alt dette er synd for deg.

Sang gjennom tidene

Av Inger Lise Mangelrød

*Kristne hjerter knyttet sammen
Søker i Guds hjerte ro,
Kjærlighets og enhetsflammen
Lue mot vår Frelser god!
Han vårt hode, vi hans hender,
Han er lyset, vi dets glans.
Han vår mester, vi hans venner,-
Han er vår og vi er hans.*

*Halleluja, hvilke høyder,
Hvilke dyp av nåde rik
At vi får Guds hjerte skue
Han som har oss elsket slik.
At han selv, - den store mester
Han som und`res under er.
Skjønt usynlig her oss gjester
Og oss er så ganske nær.*

*Du, vår dyre venn forene
Dem som deg seg viet har!
Må de det så ærlig mene
Som din siste vilje var!
I din sannhet sammen binde
Alle som din klarhet så!
Må vi troens enhet vinne
Og fra lys til lys få gå!*

*La oss så forenet blive
Som du med din Fader er.
Inntil, alt i dette livet,
Intet adskilt lem vi ser!
Kjærlighetens lys la brenne
Få fra deg sin rette glans!
Da skal verden klart erkjenne:
Vi er ett og vi er hans!*

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser?
Får du hjelp for ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese;
barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis
til alle navn som kommer oss i hende.
Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Sangen er skrevet av grev Nicolaus Ludwig von Zinzendorf i 1723 og 1725, og er oversatt til norsk av Trygve Bjerkrheim i 1950.

Det hender at kirkehistorien kan fortelle om enkeltpersoner som har fått spesiell betydning for at evangeliet skal nå videre ut. Grev Zinzendorf, født i Dresden i det sørøstlige Tyskland i 1700, var helt fra han var liten gutt noe for seg selv. Han mistet faren tidlig, og ble oppdratt hos bestemoren. Hun var grepet av pietismen, og den lille greven mottok tidlig sterke inntrykk av hennes varme og personlige gudsliv.

I 1722 kom det en gruppe mennesker fra det som nå er Tsjekia, og ba om å få bo på grevens eiendom Berthelsdorf. Disse tilhørte De bøhmiske brødre, en gammel kirke som hadde røtter tilbake til Jan Hus. De var forfulgt i hjemlandet, og søkte et tilfluktssted der de kunne leve etter sin tro og overbevisning. Zinzendorf tilbød dem et landområde på sitt gods, og de gikk i gang med å bygge opp den lille landsbyen Herrnhut. Navnet symboliserer at man skal være

på vakt og vente på Jesu gjenkomst, men også at man lever under Herrens øye som vokter sin hjord. Etter hvert ble Herrnhut befolket av forfulgte kristne fra flere steder i Europa.

Vanskelighetene med strid og splid blant de kristne lot heller ikke vente på seg. Rundt 1727 holdt det lille samfunnet på å sprenge i stykker av indre stridigheter. Da brøt vekkelsen inn. Grev Zinzendorf ble redskapet Gud brukte til å forene og tenne i brann den lille menigheten i Herrnhut. Gjennom daglige bibelstudier, bønn og en inderlig, Kristussentrert forkynnelse, ledet han herrnhuterne mot det som skulle vise seg å bli begynnelsen til den protestantiske verdensmisjonsbevegelsen. Den vekkelsesbrannen som ble tent i Herrnhut i 1727 fikk stor betydning både direkte for tysk misjon, og indirekte som drivkraft i andre lands misjonsvirksomhet på 17- og 1800-tallet. I Norge var herrnhuterne blant grunnleggerne av Misjonsselskapet i 1842.

Det som særpreget herrnhuterne var at de vektla den enkeltes personlige samfunn med Frelseren. Av dette fulgte også et varmt og levende forsamlingsliv der misjonsgløden ble holdt levende. De hadde ofte møter, og det er rart å tenke på at denne sangen som er gjengitt ovenfor, lød i herrnhuternes småmøter for snart 200 år siden. Kanskje tonet den spesielt sterk gjennom vekkelsen i 1727, da de troende opplevde å bli fornyet og forenet med hverandre på Kristi blods grunn. Den samme virkeligheten kan vi få erfare når vi samles i Jesu navn i dag!

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs, Sandefjord, tar for seg deler av Høysangen. Følg med i Bibelen og les deg glad!

Høysangen 1: 13. *Min elskede er for meg en myrrapose som hviler mellom mine bryster.*

Myrra er et bilde på trengsel, og i samfunnet med Jesus følger det trengsel. Myrra ble også brukt i den hellige salveoljen. 2. Mos. 30: 23. *Ta krydder av fineste slag, av den edleste myrra, og v. 25. av det skal du gjøre en hellig salvingsolje.* Og da de vise menn fra Østen kom for å tilbe Jesus hadde de med seg myrra. Matt. 2: 11. *De gikk inn i huset, og fikk se barnet med Maria, dets mor, og de falt ned og tilbad det. Så åpnet de sine skrin og bar frem gaver til barnet; gull, røkelse og myrra.* De hadde sett hans stjerne som Bileam hadde sagt. 4. Mos. 24: 17. *Jeg ser ham, men ikke nå. Jeg skuer ham, men ikke nær. En stjerne stiger opp av Jakob, et spir løfter seg fra Israel.* Det er underlig at gjennom Bileams munn kom en profeti. Han skulle jo forbanne Israel, men Herren vendte det til velsignelse. Myrra ble også brukt å styrke nervene, og ble benyttet ved korsfestelse. Mark. 15: 22-23. *Og de førte ham til stedet Golgata, som betyr hodeskallestedet. De ga ham å drikke vin blandet med myrra, men han tok den ikke.* Nei, Jesus ville smake døden i vårt sted. Ufattelig kjærlighet. Det er som det står i Hebr. 2: 9-10. *Men han som for en kort tid ble satt lavere enn englene, Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære, fordi*

han ved Guds nåde skulle smake døden for alle. Da han førte mange til herligheten sømmet det seg for ham, som alt er til for og alt er ved, å fullføre deres frelses høvding gjennom lidelser. Ja, Jesus smakte sannelig myrraens bitterhet. Og det gjør alle som følger i hans spor, og det har Jesus forutsagt skal skje. Joh. 15: 19-20. *Var dere av verden, da ville verden elske sitt eget. Men fordi dere ikke er av verden, men jeg har utvalgt dere av verden, derfor hater verden dere. Kom i hu det ord som jeg har sagt til dere: En tjener er ikke større enn sin herre. Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere. Har de holdt mitt ord, vil de også holde deres.*

Ja, det var det bruden fikk oppleve, og det er derfor hun sier: *Min elskede er for meg en myrrapose som hviler mellom mine bryster.* Ja, hun fikk kors og trengsel for Jesu skyld, og Paulus sier: Gal. 6: 14. *Men det være langt fra meg å rose meg, uten av vår Herre Jesu Kristi kors. For ved det er verden blitt korsfestet for meg, og jeg for verden.* Og den samme mann sier i Rom. 5: 1-5. *Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi også ved troen fått adgang til denne nåde som vi står i. Og vi roser oss av håp om Guds herlighet. Ikke bare det, men vi roser oss også av våre trengsler, for vi vet at trengselen virker tålmodighet, tålmodigheten et prøvet sinn,*

og det prøvede sinn håp. Og håpet gjør ikke til skamme, for Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd som er oss gitt.

Det er Gud som begynner med synderen, og det er han som vil fullføre sin gjerning. Filip. 1: 6. *Og jeg er fullt viss på dette at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag.* Bruden blir holdt oppe ved Guds makt.

1. Pet. 1: 5. *Dere som ved Guds makt blir holdt oppe ved tro, til den frelse som er ferdig til å bli åpenbart i den siste tid.* Ja, englene er i tjeneste for dem som skal arve frelse, og det er mange i denne tjeneste. Joh. Åp. 5: 11. *Og jeg så, og jeg hørte røsten av mange engler omkring tronen og de fire livsvesener og de eldste, og tallet på dem var titusen ganger titusen og tusen ganger tusen.*

Kan du få tak i dette tallet på dem som er sendt ut til tjeneste for deg? Og det står om denne skaren av engler i Hebr. 1: 14. *Er de ikke alle tjenende ånder, som sendes ut til tjeneste for deres skyld som skal arve frelse?* Ja, en må da undre seg over at vi har en slik Gud, og jeg kjenner trang til å si: Du forunderlige Gud, min Frelser!

Kristendom er hvile

Jeg får hvile i ham. Es. 32: 17-18. *Rettferdighetens verk skal være fred. Og rettferdighetens frukt skal være ro og trygghet til evig tid. Og mitt folk skal bo i fredens bolig og i trygghetens telter og på sorgfrie hvilesteder.* Og Jesus sier jo selv i Matt. 11: 28. *Kom til meg, alle dere som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!* Å, hvor salig det er å hvile hos Jesus.

Guds hvilested

Salme 132: 13-14. *For Herren har utkåret Sion, han vil ha det til bolig: Dette er mitt hvilested for all tid. Her vil jeg bo, fordi jeg har lyst til det.* Og han spør selv hos profeten i Es. 66: 1. *Så sier Herren: Himmelen er min trone, og jorden er en skammel for mine føtter. Hva slags hus kunne dere bygge meg, og hvor skulle det finnes et hvilested for meg?* Så svarer han selv:

2: *Alt dette har jo min hånd gjort, og slik ble alt dette til, sier Herren. Men den jeg vil se til, er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord.*

Å, for en salighet som venter bruden! Når en ser inn i bibelen, og ser hva som venter, da fyller det hjertet med lengsel.

Nr. 402 i sangboka:

Hos Gud er evig glede! Men før jeg kommer der, jeg må blant torner trede og bære byrder her. Her trykker mange plager, her strider Jesu brud, her blandes fryd med klager, kun glede er hos Gud.

Jeg bytter ei med dårer som har sin glede her. Jeg heller gjennom tårer og sukk mitt såkorn bær. Når jeg med fryd kan høste ved enden av min vei, la dåren seg forlyste, med ham jeg bytter ei.

Min Jesus skal jeg skue! Han, han er håpets grunn! La korset kun meg kue, det er en liten stund! Snart intet meg bedrøver, snart ingen motgang mer min glede fra meg røver. Snart jeg min Jesus ser.

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Fristelse

- Det er dette som er kilden og kjernen i all fristelse;
- at fornuften på egen hånd og uten Ordet, begynner å dømme om Ordet og om Gud. Kan det tenkes noe mer absurd enn at vi tiltar oss å dømme om Gud og Hans Ord, vi som tvert om burde dømmes av Gud?
- Slik pleier djevelen å få det til i alle fristelser;
- jo lenger bort fra Ordet mennesket kommer, desto klokere og visere synes det selv at det er.

Martin Luther

Ved Korsets fot